

Titel: Den gudfrygtige og lyksalige Bonde, som beder og arbeider, og forstaaer sig meget vel paa Bøndernes Fordeel.

Citation: "Den gudfrygtige og lyksalige Bonde, som beder og arbeider, og forstaaer sig meget vel paa Bøndernes Fordeel.", i *Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 24*, Sorø, Lindgren, 1760, s. 4. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/catalog/tfs-texts-2_024-shoot-w2_024_009_p4_bZONE1544811/facsimile.pdf (tilgået 04. maj 2024)

Anvendt udgave: Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 24

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Den gudfrygtige

Synes noget mig at nytte,
Og dog ei behager dig.
O saa lad det fra mig flytte,
Giv kun hvad der tiener mig:
Alt det andet er kun spildt,
Giv mig dig, og hvad du vil.

Denne Christen Christensen var altsaa i sit firtende Aar, da hans Fader døde, en meget fattig Dreng, og Faderen efterlod ham ingen anden Arvepart, end et ærligt Navn og Aagte. Han arbejdede af Faderen kuns Gudfrygtigheden og Arbeidsomheden. Denne Christen kunde temmelig got læse i Bøger, og han læsede flittig i den Huns-Bostil, som Præsten havde foræret ham. Præsten holdte meget af ham, og rosende ham tit for hans Gudfrygtighed og Troskabs Skyld. Alle de som kiendte ham, talte got om ham. Hans Skolemester søgte Leilighed at forfremme ham, og hielpede ham til, at blive Tiener hos et Herkskab; men Christen havde Lyst til Agerdyrkningen, og skjøttede ikke om brogede Klæder eller om dovne Dage. Han vidste, at Menneskeres Dovenskab var Gædens Hvile-Bænk.

Han